

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

54 Walnut Street
Manchester, New Hampshire 03104
Parish email: pbvm@comcast.net
Parish website: www.pbvmnh.org

Rev. Father Ihor Papka (Administrator)
(860) 617-6357; email: vipapka@yahoo.com

Trustees: Mr. Doug Vogel: (603) 793-9513
Mrs. Pam Young: (603) 315-9536
email: doug.vogel@comcast.net or pjyoungnh@gmail.com

Celebration of the Holy Mysteries

RECITATION OF THE HOLY ROSARY AND CONFESSIONS: ½ HR BEFORE DIVINE LITURGY

BAPTISM & CHRISMATION / ANNOINTING OF THE SICK / COMMUNION CALLS & VISITATIONS:
CONTACT FR. IHOR TO MAKE ARRANGEMENTS

MARRIAGE PREPARATION:
CONTACT FR. IHOR AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO SETTING THE ACTUAL WEDDING DATE

RELIGIOUS EDUCATION FOR CHILDREN:
CONTACT MRS. CHRISTINA VOGEL AT (603) 686-2092 TO REGISTER YOUR CHILDREN

SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES:
SUNDAYS: 10 AM (September thru May) MON THRU SAT: AS NOTED IN WEEKLY BULLETIN
 9 AM (June thru August) HOLY DAYS OF OBLIGATION: 7 PM

DIVINE LITURGY AND VESPERS SCHEDULE FOR WEEK OF OCTOBER 23, 2022

Sunday, October 23rd – Twentieth Sunday after Pentecost

Divine Liturgy: 10 AM

Propers: Tone 3

Vestments: Bright

Epistle: Galatians 1: 11-19

Gospel: St. Luke 16: 19-31

Intention: For all Parishioners

Saturday, October 29th (7 PM): Vespers Service

Divine Liturgy and Vespers Services Schedule and Intentions for October and November

Sunday, October 30th (10 AM): For all Parishioners

Saturday, November 5th (10 AM): For the blessed repose of the soul of **+Stefan** Maksymowych with Panakhyda, offered by the Maksymowych Family

Saturday, November 5th (7 PM): Vespers Service

Sunday, November 6th (10 AM): For all Parishioners

Saturday, November 12th (10 AM): For the blessed repose of the souls of **+John and +Pelagia** Babski with Panakhyda, offered by the Morales Family

Saturday, November 12th (7 PM): Vespers Service

Sunday, November 13th (10 AM): For all Parishioners followed by Panakhyda for the blessed repose of the souls of all **Deceased +Veterans of Our Armed Forces**

Saturday, November 19th (7 PM): Vespers Service

Sunday, November 20th (10 AM): For all Parishioners followed by Panakhyda for the blessed repose of the souls of all **+Victims of the 1932-33 Holodomor in Ukraine**

Thursday, November 24th (10 AM): **Thanksgiving Day**

Saturday, November 26th (10 AM): For the blessed repose of the soul of **+Romana Khrystyna** Maksymowych with Panakhyda, offered by the Maksymowych Family

Saturday, November 26th (7 PM): Vespers Service

Sunday, November 27th (10 AM): For all Parishioners

Saturday Services

Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 7 PM. All parishioners are invited to attend this beautiful service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 or cantor Jerry Maksymowych at (603) 627-2042. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show 10 AM Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a 10 AM Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.

Суботні Богослужіння

Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо усіх парафіян до участі. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померших або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357 або до дяка п. Ярослава Максимовича на номер (603) 627-2042. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужінь в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовлення.

Liturgical Propers, Readings and Sermon for Sunday

Liturgical Propers for the Twentieth Sunday After Pentecost

Resurrectional Tropar – Tone 3: Let the heavens be glad and let the earth rejoice! For the Lord has done a mighty deed with His arm. He trampled death by death to become the first born of the dead. He rescued us from the pit of hell, and has shown great mercy to the world.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and always and forever. Amen.

Resurrectional Kondak – Tone 3: Today You rose from the grave, O Generous One, and led us away from the gates of death. Today Adam sings and Eve rejoices. Prophets and patriarchs join them in unceasing praise to the might of Your divine majesty.

Prokimen – Tone 3: Sing praise to God, sing praise, sing praise to our King, sing praise.

VERSE: Clap your hands, all you peoples; sing to God a song of gladness.

Prokimen – Tone 3: Sing praise to God, sing praise, sing praise to our King, sing praise.

Апостол (Гал 1: 11-19)

До Галатів послання св. апостола Павла читання.

Браття, звістую вам, що Євангелія, яку я вам проповідував, не є за людською мірою; бо ж я її не прийняв, ані навчився від людини, лише - через об'явлення Ісуса Христа. Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я несамовито гонив Божу Церкву та руйнував її. Я перевищував у юдействі багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків.

Та коли той, що вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганями, то я негайно, ні з ким не радившись, ані подавшись в Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, пішов в Арабію, а потім знову повернувся в Дамаск. По трьох роках, по тому пішов я в Єрусалим відвідати Кифу і перебув у нього п'ятнадцять днів. А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Epistle Reading for the Twentieth Sunday after Pentecost (Galatians 1: 11-9)

Brethren: I assure you, the Gospel I proclaim to you is no mere human invention. I did not receive it from any man, nor was I schooled in it. It came by revelation from Jesus Christ. You have heard, I know, the story of my former way of life in Judaism. You know that I went to extremes in persecuting the Church of God and tried to destroy it. I made progress in Jewish observance far beyond most of my contemporaries, in my excess of zeal to live out all the traditions of my ancestors.

But the time came when He who had set me apart before I was born and called me by His favor chose to reveal His Son to me, that I might spread among the Gentiles the good tidings concerning Him. Immediately, without seeking human advisors or even going to Jerusalem to see those who were apostles before me, I went off to Arabia; later I returned to Damascus. Three years after that I went up to Jerusalem to get to know Cephas, with whom I stayed fifteen days. I did not meet any other apostles, except James the brother of the Lord.

Tone 3: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: In You, Lord, I have hoped; let me never be confounded and deliver me in Your justice.

Tone 3: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Be a rock of refuge for me, a mighty fortress to save me.

Tone 3: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: На Тебе, Господи, уповаю, щоб не осоромитись навіки.

Tone 3: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Будь мені Богом захисником і домом пристановища, щоб спасти мене.

Tone 3: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

20-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Євангелія (Лк 16: 19-31)

Сказав Господь притчу оцю: Був один чоловік багатий, що одягавсь у кармазин та вісон, та бенкетував щодня розкішно. Убогий же якийсь на ім'я Лазар, лежав у нього при воротах, увесь струпами вкритий; він бажав насититися тим, що падало в багатого зо столу; ба навіть пси приходили й лизали рани його. Та сталося, що помер убогий, і ангели занесли його на лоно Авраама. Помер також і багатий, і його поховали.

В аді, терплячи тяжкі муки, зняв він очі й побачив здалека Авраама та Лазаря на його лоні, і він закричав у голос: Отче Аврааме, змилуйся надо мною і пошли Лазаря, нехай умочить у воду кінець пальця свого й прохолодить язик мій, бо я мучуся в полум'ї цім. Авраам же промовив: Згадай, мій сину, що ти одержав твої блага за життя свого так само, як і Лазар свої лиха. Отже, тепер він тішиться тут, а ти мучишся. А крім того між вами й нами вирита велика пропасть, то ж ті, що хотіли б перейти звідси до вас, не можуть; ані звідти до нас не переходять.

Отче, - сказав багатий, - благаю ж тебе, пошли його в дім батька мого; я маю п'ять братів, нехай він їм скаже, щоб вони також не прийшли в це місце муки. Авраам мовив: мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають. Той відповів: ні, отче Аврааме, але коли до них прийде хто з мертвих, вони покаються. А той відозвався до нього: Як вони не слухають Мойсея і пророків, то навіть коли хто воскресне з мертвих, не повірять.

Gospel Reading for the Twentieth Sunday after Pentecost (St. Luke 16: 19-31)

The Lord told this parable: "Once there was a rich man who dressed in purple and linen and feasted splendidly every day. At his gate lay a beggar named Lazarus who was covered with sores. Lazarus longed to eat the scraps that fell from the rich man's table. The dogs even came and licked his sores. Eventually the beggar died. He was carried by angels to the bosom of Abraham. The rich man likewise died and was buried.

From the abode of the dead where he was in torment, he raised his eyes and saw Abraham afar off, and Lazarus resting in his bosom. "He called out, 'Father Abraham, have pity on me. Send Lazarus to dip the tip of his finger in water to refresh my tongue, for I am tortured in these flames.' 'My child,' replied Abraham, 'remember that you were well off in your lifetime, while Lazarus was in misery. Now he has found consolation here, but you have found torment. And that is not all. Between you and us is fixed a great abyss, so that those who might wish to cross from here to you cannot do so, nor can anyone cross from your side to us.'

" 'Father, I ask you, then,' the rich man said, 'send him to my father's house where I have five brothers. Let him be a warning to them so that they may not end in this place of torment.' Abraham answered, 'They have Moses and the prophets. Let them hear them. 'No, Father Abraham,' replied the rich man. 'But if someone would only go to them from the dead, then they would repent.' Abraham said to him, 'If they do not listen to Moses and the prophets, they will not be convinced even if one should rise from the dead.' "

Sermon for the Twentieth Sunday after Pentecost

Glory to Jesus Christ! My Dear Brother and Sisters in Christ!

Today is the twentieth Sunday after Pentecost and on this day is appointed the reading of the parable of the rich man and Lazarus. This parable only appears in the Gospel of St. Luke. We should understand that sometimes the Evangelists spoke about the same things, and sometimes, they did not. Part of the reason for this was that they were individual human beings, and therefore, gave their own imprint to the gospel they wrote.

From a first reading of this parable, it is not entirely clear why the rich man ended up in hell. Was it because he was rich in this life? We know from the Gospel that, even though wealth is seductive and far from always being beneficial for spiritual life, still, not all the rich were condemned. Zaccheaus, the rich tax collector, in spite of his wealth, was saved along with all his family (Luke 19:1-10). We remember the wealth of Joseph of Arimathea, the disciple of Christ, in whose tomb the Savior was buried (Matthew 27:57-60). Likewise, the Pharisee Nicodemus, one of the chiefs and leaders of the people of Israel was hardly a poor man. After all, it was he who brought a hundred liters of expensive aromatic oils to anoint the body of Jesus Christ (John 19:39). We remember that the rich young man was not condemned by Christ for his wealth, which apparently did not hinder him from remaining a faithful, pious man or from keeping all God's commandments, or, upon learning of Christ, from coming and venerating Him as a teacher. Christ did not at all condemn the rich young man's way of life, but pointed out to him a more perfect way.

The rich man's fault was that he lived only for the flesh; he enjoyed earthly goods without measure and completely stifled within himself every manifestation of spiritual life. By this, precisely, he also prepared for himself a bitter fate. The Apostle Paul says: Be not deceived; God is not mocked: for whatsoever a man sowed, that shall he also reap. For he that sowed to his flesh shall of the flesh reap corruption; but he that sowed to the Spirit shall of the Spirit reap life everlasting (Galatians 6:7-8). Each man himself prepares for himself his portion beyond the grave. If he abides in God's will, that is, does His commandments, which command love toward God and neighbor; if he repents when he transgresses these commandments in any way; if he nourishes his soul with the Church's mysteries; if he abides in prayerful communion with the Lord, then about such a man one may say that he sowed to the Spirit. Such a man already in this life begins communion with the spiritual world; he becomes, as it were, its citizen. After death, such a man enters into a better world and enjoys its good things, because during his temporal life he managed to acquire in himself the ability to enjoy them.

The destitute Lazarus received a heavenly reward, of course, not because of his material destitution, but because of his consciousness of his spiritual destitution, because in this sense he apparently listened to Moses and the Prophets (Luke 16:29). And the rich man of the parable was punished because he did not have this spiritual destitution, because he was not only physically sated, but also spiritually, and he trusted in his wealth, as in an idol. He did not feel a need for God's help.

The parable of the rich man and Lazarus gives us, as it were, two rays of hope for a more consoling prospect. First of all, we see that Abraham in paradise did hear the rich man, and, consequently, there is between them some kind of communication, if only in the form of conversation. This, their conversation, indicates that sinners have the thought and hope for something better. This alone already eases their condition, because the most fearful thing is not the suffering itself, but the hopeless consciousness of the endlessness of the sufferings. The rich man does not have this hopeless consciousness; but, on the contrary, he has an aspiration and hope for something better.

Secondly, the rich man begins to feel sorry for his brethren. This shows that good feelings had awakened in him, that he had begun to repent and hopes for their repentance. This means that in the life beyond the grave a certain change in a man's state is possible, because repentance that has begun can already turn into full repentance and then into compunction.

Let us ask the Lord to imbue in us the need, the hunger and the thirst to feed on the divine sap that issues forth from the Vine - Christ - which is given unto us at the Lord's Table, at the Holy Eucharist. Let us pray that in our consciousness we would grow completely poor and become poor in spirit, as Lazarus, and that we, like the beggars who stand in the porches of churches, would constantly stretch out our hand and beg alms of Christ, Who Himself also, according to the word of the Apostle Paul, though He was rich, yet for your sakes He became poor, that we through His poverty might be rich (II Corinthians 8:9). Amen!

ПРОПОВІДЬ НА ДВАДЦЯТУ НЕДІЛЮ ПІСЛЯ ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі браття і сестри!

Сьогодні наша церква візантійської традиції пропонує нам для роздумів притчу про багача і Лазаря. Ця притча міститься лише у євангелиста Луки (16: 19-31) і оповідає про взаємопов'язаність, протягом життя та після смерті, між не названим на ім'я багатцем та жебраком Лазарем.

Роздуми над притчею про багача і Лазаря варто поєднати із притчею про сіяча минулої неділі, щоб відкрити усю глибину її значення. Притча про багача і Лазаря показує нам практичні плоди притчі про сіяча, а зокрема наслідки ставлення людини до слова Божого. Вірність Божому слову запевнює людині злуку з Богом, радість в небі, а невірність – наражає людську душу на вічні терпіння. Вірність Божому слову допомагає нам прокладати дорогу до Бога через стосунки любові і милосердя до ближніх, які стають духовним містком до Бога, до вічної радості. Слово Боже відкриває нас на потреби ближніх, а тим самим на самого Бога згідно слів Христа: „Усе, що ви зробили одному з моїх найменших братів, ви мені зробили” (Мт. 25, 40). Боже слово має допомогти нам дотримуватись основного дороговказу до неба – заповідей любові Бога і ближнього, які нерозлучні між собою.

Притча про багача і Лазаря пригадує нам, що ми повинні бути не тільки слухачами, а й виконавцями Божого слова: „Будьте виконавцями слова, а не лише слухачами, самі себе обманюючи. Бо хто лише слухає слово, але його не чинить, той подібний до чоловіка, що розглядає у дзеркалі обличчя, яке має від природи: ледве поглянув на самого себе, відійшов і зараз же забув, який він. Хто ж пильно заглядає в досконалий закон свободи й у ньому перебуває, - не як слухач-забудько, а як виконавець діла, - той щасливий у ділі своїм” (Як. 1, 22-25).

Ми не раз говоримо між собою, що нема справедливості на світі, хоча це не означає, що у Бога також її немає. Багатство і бідність, щастя і страждання є вічними супутниками суворої дійсності нашого земного життя. Цією Євангельською притчею про багача і Лазаря, Ісус Христос розвіває ці наші темні думки, і показує, що та велика нужда і страждання на землі, нещастя і несправедливість у світі не походять від Бога, але є наслідком людських гріхів, черствості серця на слово Боже, народжуються з людського егоїзму, злоби, скупості, заздрощів і ненависті та з надмірного прив'язання до земних розкошів, коли люди не хочуть ділитися своїм добром з ближніми.

Деякі люди кажуть: а чому я маю це робити, це не мій обов'язок; чому я маю ділитися своїм добром з іншими, якщо я заробив його важкою працею. Євангельський багач, можливо, не був великим грішником, бо про якісь інші його гріхи у притчі не згадується. Він не штовхав жебрака ногами, не обзивав його п'яницею, не наказував слугам, щоби ті його гнали. Але й нічого доброго у житті він не зробив, бо не ділився хлібом з бідним Лазарем. Він занедбав робити добро бідним, хоч мав нагоду кожного дня сказати своїм слугам, щоб занести цьому бідному, що лежав при його воротах, бодай ті крихти, які спадали з його столу. Але цієї нагоди у своєму житті він не використав, і за це сам засудив себе на вічні муки в аді.

Не розчаровуймося, дорогі, злом у світі, не падаймо духом від браку достатку чи радості тіла, а дбаймо передусім про добро і радість душі, помагаючи бідним, щоб вона не сумувала, а раділа у вічності через терпеливість у різних труднощах тут на землі. До цього закликає нас апостол Павло і дає нам таку пораду: „Робімо добро без утоми: своєчасно, як не ослабнемо, жатимемо. Отож, поки маємо час, робімо добро усім, а особливо братам у вірі” (Гал. 6, 9-10). Бо навіть найменше добро – „склянка води”, як навчав Христос, буде великим багатством для душі в небі і джерелом непроминаючої радості. „Хто напоїть вас кухлем води тому, що ви Христові, істинно кажу вам, той не втратить своєї нагороди” (Мк. 9, 41).

Через цю притчу Бог пропонує Свій план до успіху кожного з нас. Багато з поміж нас вибирають «важке» служіння серед сильних світу цього з пафосними коментарями говорячи про хрест, який нам випав, однак мало хто поміж з нас відважується на геройство справжнього служіння убогим. Ми любимо говорити про велич служіння Богу самі ж боїмося зупинитися біля бездомних чи просто прийти скажімо й побути трохи з кимось хто лікується в лікарні. Ця простенька притча, яка дає можливість очищення від ілюзій та отрути егоїзму, спонукає нас застосовувати ті принципи, які знаємо від Святого Письма у нашому щоденному житті, щоб могли чимраз більше відкривати для себе силу Воскреслого із мертвих, яка діє у всіх віруючих.

Communion Verse: Хвалить Господа з небес, хвалить Його на висотах. Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Communion Hymn: This Sunday, we will sing hymn #14 on page 6 and 6a: "Тіло Христове/Teelo Khrystove" and #85 on page 39 " Let Me Receive You, Oh Christ."

Prayer of Spiritual Communion

My Jesus, I believe that You are truly present in these Holy Gifts! I love You above all things and I desire to receive You into my soul. Since I cannot receive You now, I place before You my whole life and hope, O loving Master; and I ask, pray, and entreat You: Make me worthy to partake in a mystical way and with a pure conscience of Your awesome and heavenly Mysteries: for forgiveness of sins, for the pardon of offenses, for communion of the Holy Spirit, for the inheritance of the kingdom of heaven, for confidence before You, and not for judgment or condemnation. I embrace You as You enter and abide in me, and I unite myself completely to You. Permeate my soul and body, and never permit me to be separated from You. Amen.

Молитва Духовного Причастя

Мій Ісусе! Я вірю, що Ти присутній у цих Святих Дарів!
Люблю Тебе над усе і моя душа тужить за Тобою.
Не можу зараз Тебе прийняти в Святій Євхаристії,
тому хоча б духовно прийди до мого серця!
Запрошую Тебе, відчиняючи навстіж двері мого серця, згадаючи Твої слова:
«Ось стою під дверима і стукаю.
Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері,
Я ввійду до нього, і буду вечеряти з ним, а він зі Мною».
Я ввесь єднаюся з Тобою. Ісусе, моє найвище Добро й моя солодка Любове!
Торкнись мого серця і запали його,
щоб воно завжди палало любов'ю до Тебе! Амінь.

Parish Announcements

We Welcome You!

If you are visiting our church today, our parish family is delighted to welcome you here! Thank you and God bless you for visiting with us today! We welcome all our visitors and guests who worship at our parish. We invite families and individuals who wish to become members to register by calling Fr. Ihor at (860) 617-6357.

Вітаємо Вас!

Якщо Ви відвідуєте нашу церкву сьогодні, наша парафіяльна громада рада вітати Вас тут! Щире спасибі Вам, і нехай Бог благословить Вас за Ваші відвідини з нами сьогодні! Ми запрошуємо сім'ї та осіб, які бажають стати членами, зареєструватися у нас по телефоні о. Ігоря на номер (860) 617-6357.

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Oleh and Valentina Babski, Michaelle Baker, Marylou Blaisdell, Luba Dyky, Carmel Horangic, Christine Kolagji, John Koromaus, Helen Kucman, Martha and Ray Majkut, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Katherine Masso, Jennifer McMillan, Katharine McNaughton, Jackie Morales, Lauren Morales, Tanya and Ronald Morales, Alice Morris, Elizabeth Mozina, Olympia Pasicznyk, Billie Sheesley, Derek Stanley, Pauline Stanley, John Terninko, Elisha Wallace, Bob and Cindy Wilson, Dr. Mark Windt, Lauren Zelenski. Please contact Fr. Ihor or a Trustee if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

October Birthdays

The following parishioners are celebrating a birthday this month:

October 8 – Mikeala G.

October 10 – Yaroslav R.

October 29 – Dorota B.

October 30 – Maximilian M.

Our parish community wishes this month's birthday celebrants peace, joy, love and good health on their special day as well as throughout the year. May our dear Lord grant all of you many more healthy, happy and blessed years. Happy Birthday and На Многая літа! (Na Mnohaya Lita!).

September, 2022 Financial Summary

Total Income from September Donations: \$4,778.00

Total Expenditures for September: \$3,286.84

Surplus for September: \$1,491.16

Average attendance in September: 43

Thank you and God bless you for your generous support of our parish.

Bishop's Annual Charity Appeal

The Bishop's Annual Charity Appeal is now underway thru November 6th. The funds raised by parishes throughout the Eparchy help to fund Bishop Paul's Episcopal service and ministries. This year our parish has been tasked with the goal of raising \$1200 for this worthwhile cause. Special envelopes marked with parishioner surnames are located at the back of the church and include a donation slip. Please contribute to the Bishop's Charity Appeal by making your check payable to "Byzantine Rite of Stamford" and returning the completed slips (yellow and white) along with your check in the envelope provided. Kindly put your donation along with your completed donation slips into the envelope and place it in Sunday's collection basket. **Please do NOT send your donation directly to Stamford** because our parish will not receive credit for it. Please be generous keeping in mind that if we fall short of our \$1200 parish goal, the difference must be paid out of the parish treasury. Please see a Trustee if you have any questions regarding this fundraiser. Thank you and God bless you for your generosity.

*Message from the
Connecticut Catholic Public Affairs Conference
The public policy office of the Catholic Bishops of Connecticut*

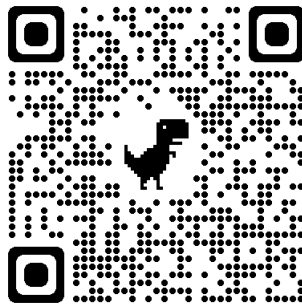

This election will decide many issues of importance
to Catholics and all people of faith.

*The Election is November 8 – take the time to learn the issues,
find out where the candidates stand on the issues,
reflect on what the Church teaches on the issues, and then be sure to vote.*

Visit our website at thinkprayvote.org to learn about the Catholic perspective
on the issues and the call to practice “Faithful Citizenship”

You may also scan the QR code below to access the website.

Weekly Reflection:

Learning about Our Catholic Faith – Inspiration is Not Enough

Jesus said to his disciples: "I tell you, everyone who acknowledges me before others the Son of Man will acknowledge before the angels of God. But whoever denies me before others will be denied before the angels of God." Luke 12:8-9

One of the greatest examples of those who acknowledge Jesus before others is that of the martyrs. One martyr after another throughout history gave witness to their love of God by holding firm to their faith despite persecution and death. One such martyr was St. Ignatius of Antioch. Below is an excerpt from a famous letter St. Ignatius wrote to his followers once he was arrested and headed for martyrdom by being fed to the lions. He wrote:

I am writing to all the churches to let it be known that I will gladly die for God if only you do not stand in my way. I plead with you: show me no untimely kindness. Let me be food for the wild beasts, for they are my way to God. I am God's wheat and shall be ground by their teeth so that I may become Christ's pure bread. Pray to Christ for me that the animals will be the means of making me a sacrificial victim for God. No earthly pleasures, no kingdoms of this world can benefit me in any way. I prefer death in Christ Jesus to power over the farthest limits of the earth. He who died in place of us is the one object of my quest. He who rose for our sakes is my one desire.

This statement is inspiring and powerful, but here is an important insight that could easily be missed in reading it. The insight is that it is easy for us to read it, be in awe of his courage, talk about him to others, believe in his witness, etc. but not take one step closer to making this same faith and courage our own. It is easy to talk about the great saints and to be inspired by them. But it is very difficult to actually imitate them.

Think about your own life in the light of the Gospel passage appearing in this reflection. Do you freely, openly and fully acknowledge Jesus as your Lord and God before others? You do not have to go around being an "in-your-face" sort of Christian. But you do have to easily, freely, transparently and completely allow your faith and love of God to shine forth, especially when it is uncomfortable and difficult. Do you hesitate in doing this? Most likely you do. Most likely all Christians do. For that reason, St. Ignatius and the other martyrs are great examples for us. But if they only remain examples, then their example is not enough. We must live their witness and become the next St. Ignatius in the witness God calls us to live.

Reflect, today, upon whether you are only inspired by the martyrs or if you actually imitate them. If it is the former, pray that their inspiring witness effects a powerful change in your life.

Let us pray: *Lord, thank You for the witness of the great saints, especially the martyrs. May their witness enable me to live a life of holy faith in imitation of each one of them. I choose You, dear Lord, and acknowledge You, this day, before the world and above all else. Give me the grace to live this witness with courage. Jesus, I trust in You. Amen.*